

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО**

Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Кафедра журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯ «ЦЕНЗОР.НЕТ»:
СТРУКТУРА, КОНТЕНТ**

Студентки IV курсу, групи 4ЖЗ
Освітньої програми *Журналістика*
Галузі знань *06 Журналістика*
Спеціальності *061 Журналістика*
Ступеня вищої освіти *бакалавра*
Беринди Олени Іванівни

Науковий керівник: Гандзюк В.О.,
доцент, кандидат наук із соціальних
комунікацій

Розширена шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Вінниця – 2025 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ I. Особливості функціонування інтернет-медіа.....	8
1.1. Інтернет-медіа як нова комунікаційна платформа	8
1.2. Структура та наповнення мережових видань.....	13
РОЗДІЛ II. Структура інтернет-видання «Цензор.НЕТ».....	20
2.1. Оформлення сайту онлайн-видання.....	20
2.2. Композиція матеріалів інтернет-медіа «Цензор.НЕТ».....	29
РОЗДІЛ III. Контент українського новинного суспільно-політичного інтернет-порталу «Цензор.НЕТ»	33
3.1. Тематичне наповнення веб-сторінки видання.....	33
3.2. Візуальний вміст мережевого медіа «Цензор.НЕТ».....	45
ВИСНОВКИ.....	50
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	54

АНОТАЦІЯ

Беринда Олена Іванівна. Інтернет-видання «Цензор.НЕТ»: структура, контент. Спеціальність 061 Журналістика. Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. Вінниця, 2025.

У кваліфікаційній роботі подані загальні особливості інтернет-журналістики на прикладі мережевого видання «Цензор.НЕТ». Показано структуру веб-сторінки всеукраїнського часопису. Визначено своєрідність візуального та текстового контенту онлайн-видання. Проаналізовано тематичне наповнення суспільно-політичного видання «Цензор.НЕТ».

Національне інтернет-видання займаються висвітленням питань суспільного значення. Воно має свою політику, тематичне спрямування, структуру та стиль. У кожному випуску подані інформаційні та аналітичні матеріали. Важливе значення надається фото, відео та аудіо-доповненню публікацій.

Ключові слова: *інтернет-журналістика, мережеві видання, контент, структура, візуальне наповнення*

ANNOTATION

Berynda Olena Ivanivna. Internet publication "Censor.NET": structure, content. Specialty 061 Journalism. Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsiubynsky. Vinnytsia, 2025.

The qualification work presents the general features of Internet journalism using the example of the online publication "Censor.NET". The structure of the web page of the all-Ukrainian magazine is shown. The originality of the visual and text content of the online publication is determined. The thematic content of the socio-political publication "Censor.NET" is analyzed.

The national online publication is engaged in covering issues of public importance. It has its own policy, thematic direction, structure and style. Each issue contains information and analytical materials. Important importance is attached to photo, video and audio addition of publications.

Keywords: *Internet journalism, online publications, content, structure, visual content*

ВСТУП

Укінці 90-х років в Україні на одному рівні з друкованими часописами, радіо та телебаченням з'явився новий вид медіа – інтернет-видання. Підґрунтям для його появи став активний розвиток цифрових інновацій та електронних технологій. Нова подача інформації швидко набула популярності серед користувачів Інтернету. Це пояснюється тим, що переглядати стрічку новин на сайті можна у будь-якому зручному місці: вдома, на роботі, під час поїздки у громадському транспорті.

На відміну від друкованих, мережеві видання доповнюють публікації візуальним зображенням, відео чи аудіофайлом. Так читач має доступ до повної картини з місця події. Окрім цього, онлайн-медіа відрізняються оперативністю подачі матеріалів і невеликою кількістю технічних засобів. Для оприлюднення публікації на веб-сайті не потрібно знімати та монтувати сюжет чи займатися друком паперових примірників. Для подачі візуального наповнення достатньо зробити запис розмови, фотографію чи відео на телефон.

Гіпертекстові посилання на публікацію електронного ресурсу дає змогу користувачам ознайомитися з важливою додатковою інформацією чи прочитати про подію, яка була причиною для опублікованої події/новини. Інфографіка, яку також часто застосовують у новинних стрічках мережевих медіа, полегшує сприйняття даних і допомагає структурувати отриману інформацію. Реципієнти можуть вільно розповсюджувати прочитані матеріали у соціальних мережах, якщо це дозволяє політика видання. Або обговорювати публікацію в коментарях. Отже, в Інтернеті читачі мають легкий доступ до необмеженої кількості актуальних відомостей, а журналісти та редактори – спрощену процедуру висвітлення фактів і подій.

Актуальність дослідження полягає в тому, що сучасні інтернет-видання набувають все більшої популярності серед читачів різного віку. Однак, інформація на веб-сторінках повинна бути не лише оперативною, а й

достовірною, тематичною та грамотно структурованою. На прикладі українського новинного суспільно-політичного інтернет-порталу «Цензор.НЕТ» можна проаналізувати структурні та тематичні особливості національного мережевого ЗМІ. Інтернет-журналістикою займаються багато українських науковців, проте мало хто вивчав саме це медіа.

Мета дослідження – проаналізувати специфіку контенту та структури всеукраїнського інтернет-видання «Цензор.НЕТ».

Для досягнення цієї мети доцільно виконати такі **завдання**:

- розглянути роль мережевих медіа як нового виду медіа;
- виявити специфіку функціонування інтернет-видань;
- проаналізувати особливості структурування веб-сторінки українського новинного суспільно-політичного інтернет-порталу «Цензор.НЕТ»;
- дослідити інформаційне наповнення всеукраїнського мережевого медіа на прикладі «Цензор.НЕТ».

Об'єкт дослідження – український новинний суспільно-політичний інтернет-портал «Цензор.НЕТ» за 2024 – 2025 рр.

Предмет дослідження – особливості інформаційного наповнення, специфіка структури українського новинного суспільно-політичного інтернет-порталу «Цензор.НЕТ».

Методи дослідження. Під час виконання науково-дослідної роботи використовувався аналіз теоретичних наукових праць дослідників; синтез для з'єднання отриманої інформації про функціонування та специфіку мережевих медіа; індуктивний метод для виокремлення тематичних і структурних особливостей видання. Також використані загальнонаукові методи та прийоми: метод добору й систематизації матеріалу, описовий метод, текстологічний аналіз, класифікація матеріалу.

Джерела дослідження. Теоретичним підґрунтям для написання наукової роботи стали матеріали українських і закордонних науковців, які займалися вивченням інтернет-журналістики та онлайн-видань. Зокрема, А. Захарченко,

В. Гандзюк, О. Колесніченко, У. Лешко, І. Мацишина, І. Тонкіх, Р. Крейг, М. Чабаненко й ін.

Наукова новизна кваліфікаційної роботи полягає в тому, що матеріал описує особливості контекстуального наповнення та характеризує специфіку структури національного інтернет-видання. Вперше проаналізовано текстові та візуальні матеріали «Цензор.НЕТ» в межах 2024-2025 років.

Теоретичне та практичне значення одержаних результатів. У роботі зазначено актуальні відомості про всеукраїнське онлайн-видання. Отриманий матеріал доповнить здобутки науковців у вивченні інтернет-медіа. Результати кваліфікаційної роботи можна буде використати для поглиблення та оприлюднення питань, пов'язаних з контентом і структурою мережевих видань. Матеріали дослідження також можуть застосовуватися на практичних заняттях з інтернет-журналістики. І слугувати прикладом на спеціальних тренінгах, присвячених функціонуванню онлайн-видань.

Апробація результатів кваліфікаційної роботи. Результати дослідження апробовано:

III Всеукраїнська науково-практична конференція молодих вчених «Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку», 9 квітня 2025 року в Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка. Доповідь: Тема війни росії проти України: аналіз інтернет-видання «Цензор.нет»

Публікації. Беринда О. Інтернет-видання «Цензор.НЕТ»: структура і контент. *Журналістика й мистецтво слова: збірник наукових статей* / гол. редактор Т.О. Цепкало; Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. Вип. 17. Вінниця: Меркьюрі-Поділля, 2025.

Структура кваліфікаційної роботи. Робота складається зі вступу, 3 розділів, кожен з яких складається з 2 підрозділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг кваліфікаційної роботи складає 58 сторінок, список використаних джерел поданий на 4 сторінках.

РОЗДІЛ 1

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНТЕРНЕТ-МЕДІА

1.1. Інтернет-медіа як нова комунікаційна платформа

В наш час процес комп'ютеризації впливає на всі сфери життя. Разом з глобалізацією зростає обсяг інформації. Ці фактори сприяють розвитку комунікаційних інтернет-ресурсів. Електронна мережа не обмежує кількість інформаційних публікацій, тому мережеві часописи можуть поширювати будь-скільки матеріалів. А також не потребує багато часу на верстку та друк газети, що підвищує рівень оперативності подачі даних. В Інтернеті є всі чинники, які сприяють глобальному обміну інформацією. Важливу роль відіграють характеристики інтернет-платформи: відкритість, свобода у часі та просторі, децентралізація. Тобто, мережеві медіа містять в собі ознаки традиційних медіа, телекомунікаційні засоби та технологію взаємодії з глобальною аудиторією.

В. Терещук впевнений, що використання традиційними медіа мережевих технологій для розповсюдження інформації та створення самостійних інтернет-видань – створення умов для безпрецедентного плюралізму думок та свободи слова, тому на території України Інтернет слугує альтернативою офіційним джерелам інформації, які, зазвичай, контролюються з боку держави [30, с. 76].

У першу чергу потрібно вказати на численність термінів, які використовуються для позначення нового типу медіа. Наразі в журналістикознавстві з'являється багато нових термінів на позначення видань у мережі, зокрема: інтернет-медіа, мережеві видання, онлайн-медіа, електронні видання, тощо. Відсутність стандартизованої системи термінів обумовлена кількома причинами. Перша – канал передачі даних має велику кількість різних назв: інтернет, веб, мережа, тощо. Друга – незлагодженість думок щодо головних ознак для визначення нового каналу комунікації.

Варто зауважити, що визначення «четверте» чи «нове» медіа повністю не відповідають характеристикам такого виду журналістики. «Електронні ЗМІ» – неточний термін. Тому що це поняття вживають при згадці не лише про інтернет-медіа. Найбільш точно та коректно використовувати такі терміни, як «інтернет-медіа», «онлайн-медіа» чи «мережеві медіа».

Дослідники українських інтернет-видань зазначають й іншу проблему. Це відсутність усталених характеристик, які б об'єднували журналістські публікації та вирізняли їх на фоні інших мережевих ресурсів. До прикладу, О. Коцарев визначає засоби масової інформації у світовій мережі таким чином: «Інтернет-сайти, що їхня функція – поширювати переважно журналістську інформацію, тобто інформацію про суспільно актуальні в тій чи іншій галузі події, зібрану й препаровану професіоналами журналістами й/або з застосуванням професійних журналістських технологій» [15].

До того ж, визначні ознаки читацької аудиторії мережевих видань, особливості передачі даних і періодичний характер випуску не вказані.

Загальнодоступна вільна онлайн-енциклопедія містить наступне визначення: «Інтернет-медіа – регулярно оновлюваний інформаційний сайт, який ставить своїм завданням виконувати функцію медіа і користується певною популярністю і авторитетом (має свою постійну аудиторію)».

Інакше кажучи, мережеві-видання відрізняються від традиційних видів журналістики лише сферою розповсюдження матеріалів. Тим паче, функції та мета у них однакові. Існування ряду специфічних характеристик, що властиві лише онлайн-виданням, вказує не тільки на створення ще одного типу журналістики. А й на виникнення зовсім нового типу ЗМІ, який поєднує функції та можливості традиційних і новітніх засобів масової інформації.

К. Вейлер та Р. Маурер вважають найбільшою перевагою мережевої журналістики мультимедійність: «це сплав усіх існуючих текстових, ілюстративних, аудіо- та відеотехнологій, серед яких текст, відео, фото, звук, відео сюжет та анімація. Залучення всіх способів передачі інформації

реципієнтові зумовлює швидше та комфортніше засвоєння інформації, та, відповідно, приводить до скорочення обсягів текстового продукту в інтернет-медіях [2].

Інтернет, як медійна галузь, поєднує в собі ознаки преси, телебачення та радіо. Однак, заощаджує час, простір і кошти. У матеріалі «Інтернет-видання: комунікативно-лінгвістичні та правові аспекти» автор Г. Кашуба вказує на те, що в українському медійному інтернет-просторі можна виділити такі види інтернет-видань [10, с. 475]: 1) інтернет-версії друкованих чи електронних ЗМІ; 2) сайти інформаційних агентств; 3) власне інтернет-видання.

Інтернет-варіації друкованих чи електронних медіа України майже не мають відмінних, від власне інтернет-видань, ознак. Зазвичай, там публікують ті ж самі матеріали, які подані в друкованій газеті/журналі, на радіо чи телебаченні. Проте через он-лайнкові версії традиційні ЗМІ мають змогу активно взаємодіяти з власними читачами та зберігати випуски в архіві, щоб у майбутньому аудиторія могла переглянути та поділитися матеріалами у будь-який зручний час. Нині більшість українських малотиражних газет, районних радіо та телеканалів також мають інтернет-версії. Мережеві видання в медіа-просторі України виникли лише в 1999 році. Наразі серед них налічується понад 80 програм різного розміру та призначення.

Г. Кашуба також зазначає, що власне інтернет-видання розподіляють на такі типи: новинні або інформаційні та коментарійні. А також авторські, редакційні чи змішані. За тематикою виділяють моно тематичні та політематичні ЗМІ. За належністю: державні, незалежні та приватні. Останні можна поділити на видання таких груп: медіа, бізнес-організації, політичні партії [10].

Онлайн-видання мають змогу миттєво розміщувати публікації на сайті. Завдяки цьому інтернет-медіа вважають оперативнішими за пресу та телебачення. У першому випадку дата виходу зменшує швидкість подачі матеріалу, у другому – ефірний час. Стрічка новин у мережевих виданнях

найчастіше оновлюється за кілька хвилин. Проте не всім споживачам інформації необхідна така кількість різних новин за обмежений період часу.

Невисока собівартість веб-сайтів і відсутність сильного контролю дає змогу розвиватися спеціалізованим виданням. Перевагами інтернет-видань є: відсутність конкретного тиражу; доступ для жителів будь-якого міста/країни; можна переглядати іноземні сайти з автоматичним перекладом; архівні матеріали не займають багато місця; публікації можна поширювати або копіювати для навчання чи роботи.

Існують також і недоліки таких медіа. У деяких мережевих журналістських матеріалах спостерігається плагіат, прихована реклама, дезінформація чи екстремізм. Однак політика серйозних онлайн-видань це забороняє.

Однією з характеристик інтернет-видань вважаються гіпертекстові посилання. В інтернет-журналістиці автори найчастіше використовують невеликі за обсягом жанрові види. Наприклад, замітки чи пресрелізи. Однак в середині будь-якого короткого інформаційного повідомлення може міститися додаткове повідомлення, допоміжні факти чи поширені дані. Їх розміщують через гіпертекстові посилання.

Гіпертекст – це група друкованих матеріалів, документів, зображень і відео, які поєднуються певним зв'язком. Він дозволяє читачам переходити від однієї публікації до іншої. Окрім гіпертекстуальності, інтернет-видання характеризуються й мультимедійністю. Тобто, комбінацією різних засобів комунікації: тексту, зображення, звуку, відео. На підставі цього можна стверджувати, що існує новий вид ЗМК, який називають гіпермедіа.

Охоплення мережею різних країн змушує працівників мережевого медіа створювати версії сайту кількома мовами. Така функція дає змогу охопити більшу аудиторію. Інформаційна наявність України на світовому рівні у мережі дозволяє затвердити країну у міжнародній сфері.

Інтернет створює чимало додаткових можливостей для створення та розповсюдження матеріалів онлайн-видань. Медіа у такому просторі мають більше інтерактивності, ніж інші журналістські види. Доступ до публікацій має ширша аудиторія, оскільки вони розміщені в світовій мережі. А вона охоплює мільйони людей. До того ж, інтернет-видання характеризуються більшим рівнем мультимедійності. Оскільки у роботі вони можуть використовувати одночасно всі засоби передачі інформації, навіть графіку. В той час як друкована преса застосовує лише текст і зображення, радіо – лише звук, телебачення – візуальну картинку та звук.

В. Кіхтан виділяє такі особливості інтернет-журналістики: актуальність, великий обсяг інформації, вибірковість, можливість архівувати матеріали, інтерактивність, мультимедійність, можливість швидкої обробки та розповсюдження інформації, прибутковість [11, 47].

Завдяки багатогранності онлайн-ЗМІ виділяють в окремий різновид ЗМК, який швидко розвивається й набирає популярності серед користувачів мережі. Стрімкий розвиток інтернет-видань обумовлений такими характеристиками: освічені читачі, який постійно стає більше; професійна робота та незалежний погляд журналістів; швидке розповсюдження інформаційних матеріалів без жорсткої цензури та просторових рамок; висока потреба в інформації такого типу.

Науковець В.Гандзюк впевнений, що інтернет-видання мають такі ознаки: новинна стрічка, регулярне оновлення, архів матеріалів, книга для гостей, форум та актуальні онлайн-голосування [4, с. 32].

М. Чабаненко створила приклад стандартного інтернет-медіа. Згідно з її схемою, онлайн-видання визначаються за такими ознаками, як зовнішній вигляд, самоідентифікація і контент [37, с. 30–40].

Загальні характеристики мережевих видань відповідають загальним ознакам інформаційного суспільства XXI століття та всесвітнім процесам інтеграції. Інтернет-видання мають високий попит через актуальність

інформації та оперативність подачі. Враховуючи швидкість зростання користувачів всесвітньої мережі, можна стверджувати, що онлайн-ЗМІ України мають змогу успішно розвиватися та розбудовувати національний інформаційний простір. На збільшення популярності мережевих видань також впливає їх присутність у соціальних мережах. В наш час велика кількість веб-медіа розташовує на сайті кнопку для переходу у якусь із соціальних мереж. Завдяки цьому читач може поширити публікацію на власній сторінці у Фейсбуці, Твітері чи Інстаграмі. Тобто, аудиторія впливає на розповсюдженість журналістських матеріалів на інших електронних ресурсах. Різноманітні форми зв'язку (коментарі, відгуки, інтерактиви, опитування) дозволяють аудиторії брати активну участь у функціонуванні видання. Це зближує читача та журналіста. Окрім того, якщо у деякій друкованій пресі досі використовується жорстка цензура, то у мережевих виданнях до написаних матеріалів ставляться більш лояльно.

1.2. Структура та наповнення мережевих видань

У різних джерелах розміщують різні пояснення слова «структура». У тлумачному словнику знаходиться визначення, у якому структуру описують як взаєморозміщення та взаємозв'язок складових цілого. Під час вивчення архітекtonіки сучасних українських видань, В. Шевченко вказує на те, що структура – це внутрішньо-змістова будова газети, виділення елементів, зв'язаних у єдине ціле, визначення місця кожного з них на сторінці та у виданні [40, с. 121]. О. Колісник визначає це поняття як складові онлайн-ого часопису і гіпертекстуальні зв'язки між ними [12].

Структура інтернет-видання впливає на зручність використання сайту. Тобто, на комфорт відвідувачів сторінки під час перегляду та використання електронного ресурсу. Цю характеристику поділяють на ергономічність сторінки та комфортність веб-сайту. Найважливіші текстові публікації та

візуальні матеріали виокремлюють. Менш важливі елементи можуть бути не такими помітними, проте їх завжди упорядковують. Перехід до іншого розділу, публікації чи сайту обов'язково виокремлюють. Оскільки читач повинен знати, звідки саме він переглядає матеріал. Тема сторінки для привертання уваги також має бути виокремлена.

Більшість інтернет-видань використовують схоже структурне оформлення сайту. Це дозволяє користувачам швидко зорієнтуватися під час відвідування нового мережевого ресурсу. На думку О. Колісник, в інтернет-газетах існує три головних структурних розділи, а саме: головна сторінка, рубрики, у яких зберігаються поточні публікації газети та архів матеріалів [12]. Формально ці блоки пов'язані між собою. Тому що за гіперпосиланням читачі можуть переходити від одного новинного повідомлення до іншого з різних рубрик. Друковане видання, певна річ, має свою першу шпальту, а мережева газета пропонує її еквівалент – вхідну (головну, домашню, стартову) сторінку, яка відображає основні матеріали і є місцем зв'язку зі сторінками окремих рубрик.

Основна (початкова) сторінка на кожному веб-ресурсі вважається своєрідним «вікном» до матеріалів видання. Найпомітнішим елементом початкової сторінки стає «шапка». Це візуально виділена смуга, де зазвичай розміщується назва мережевого ЗМІ, графічний логотип і деталі фірмового стилю. Вказується також дата виходу видання. Деякі он-лайнні газети у верхній частині сторінки виставляють рекламні оголошення, які швидко змінюють один одного. Під «шапкою» чи збоку знаходиться рубрикація. Тобто, своєрідне меню, за допомогою якого користувачі знаходять матеріали певної тематики. Розробники інтернет-газет зазвичай використовують кілька варіантів розміщення цього структурного елементу: горизонтальною стрічкою у верхній частині сторінки чи вертикальною колонкою з лівої сторони.

Часто можна зустріти поєднання цих варіантів. Великі мережеві видання іноді організовують навігаційну панель і горизонтально, і вертикально. У рядку

верхнього колонтитулу найчастіше публікують важливі посилання та розділи. Інколи рубрики ставлять із правого боку. На деяких сайтах можна побачити підрозділи з обох боків сторінки. Такий варіант не є зручним для сприйняття читачами. Варто пам'ятати, що тематичні розділи і «шапка» онлайн-часопису не змінюються на жодній сторінці. Рубрики передають змістово-тематичне наповнення медіа. Тематичні розділи часто містять в собі підрубрики, в яких подається більш детальний зміст окремих актуальних аспектів. Панель навігації будується послідовно. Зверху розміщується загальна назва розділу, а під нею – заголовки підрозділів.

У центральній частині початкової сторінки розміщені анонси журналістських матеріалів. Вони подаються в порядку важливості. Найбільш актуальні та цікаві матеріали ставляться у помітних частинах сторінки. А другорядні тексти розташовуються в нижній частині електронного ресурсу. Однак, редактори стрічки та журналісти іноді порушують це правило й подають публікації у тому порядку, в якому їх надсилають до редакції.

Редактори інтернет-газет сформували спільний спосіб оформлення матеріалів і їх подачі на сайт. Він полягає в наступному: заголовок і лід читач може побачити на головній сторінці, а основний виклад – у відповідній рубриці чи архівному розділі. Для прочитання матеріалу споживач повинен побачити його на початковій сторінці, а потім знайти у тематичному підрозділі сайту. Гіперпосилання слугують сполучним елементом між такими матеріалами і гарантом переходу до необхідної частини видання. Всі внутрішні зв'язки на мережевому ресурсі відбуваються завдяки гіперпосиланням. Опубліковані новини можуть подаватися у скороченому вигляді в переліку або розміщуватися цілим текстом на окремій сторінці.

Перший варіант передбачає публікацію текстів на головній сторінці. У такому випадку використовують для розміщення новини вказують найменування рубрики, заголовки, лід, зображення до матеріалу та особливі позначки, якщо вони є (ексклюзив, інтерв'ю, коментар, тощо). У нижній частині

головної сторінки розміщують інформацію про видавця, символ охорони авторського права, контактні дані редакції, а також номер свідоцтва про реєстрацію.

Контент позначає будь-яку інформацію. У журналістиці цим терміном називають інформаційно значущий вміст комунікаційного ресурсу (преси, радіо, телебачення, сайту). Конкретніше: текстові матеріали, зображальні та аудіо елементи – відомості, призначені для подачі споживачам. Якісне наповнення задовольняє потреби читачів у необхідний період часу в зручному та доступному форматі. Для створення контенту потрібно не лише мати факти та додаткову інформацію. Потрібно розумітися на потребах аудиторії, знати принципи сприйняття інформації та передбачувати реакцію споживачів. «Дані», які використовують для наповнення сайту, мають багато значень. В деяких випадках під цим терміном мають на увазі аналітичні відомості з певної сфери, а в деяких – маркетинговий вміст веб-ресурсу. Також це може бути пошук матеріалів з потенційно високим рейтингом і їх реклама. Ще дані слугують основою для текстів, зображень чи відео.

Даними називають факти, цифри, поняття, які подають у зрозумілій для читачів формі. Працівники редакції частіше користуються даними, які розміщуються у вільному доступі для оприлюднення.

В. Іванов вказує ряд критеріїв, які опублікувала Комісія зі свободи преси, до контенту інтернет-видань:

1. Повідомлення журналістів мають бути точними та достовірними, факти повинні віддалятися від оцінок.

2. Медіа мають розглядати себе як засіб громадського користування, а тому повинні подавати не лише ту точку зору, якої дотримується видання, а й протилежну – для балансу думок.

3. Створення «представницької картини тих груп, які складає суспільство».

4. Розуміння завдань суспільства і його вартостей.

5. Забезпечувати відкритий доступ до відомостей, які отримали за день [9].

Наповнення журналістських сайтів також класифікують за наступними критеріями. За формою подачі: текстовий, фото, відео, аудіо контент. За доступністю: платний і безкоштовний. За змістом: інформаційний, аналітичний і художньо-публіцистичний.

Наповнення будь-якого інтернет-видання – це продукт інтелектуальної власності, який оберігається авторським правом. Ексклюзивний контент розміщується на сайті за добровільної згоди автора. Такі дані вважаються першоджерелом новини, яке інші канали комунікації повинні вказувати при публікації. Основою для створення контенту можуть стати власні спостереження журналіста, архівні папери, статистичні дані, звіти різних компаній, офіційні повідомлення владних структур. Або ж конкретні особи чи біржі копірайтингу. Зазвичай основним елементом мережевих публікацій слугує текстовий контент. Журналісти та редактори шукають, створюють і редагують повідомлення. При цьому намагаються повністю розкрити новину.

У. Лешко у статті «Типологія жанрів інтернет-журналістики: теоретичні аспекти» зазначає: «Межі жанрових форм інтернет-медіа є досить рухомими та розмитими, часто спостерігається поява гібридних жанрів, які не мають відповідників у паперових ЗМІ, тому що є продуктом інтернет-технологій. Аналіз наукових концепцій підтверджує, що пошук спільних ознак для класифікації жанрів в інтернеті ще триває» [19].

А. Захарченко наголошує на використанні модифікованого визначення: «жанр в інтернеті – усталений тип твору, який склався історично і відрізняється особливою комунікативною метою або способом публікації» [8, с. 27]. У традиційних видах ЗМІ текст вважається основним наповненням, а візуальні матеріали – доповненням. Однак, в інтернет-виданнях візуальна частина має більше значення. Якщо у публікації буде багато тексту, але непримітний заголовок і нудне зображення (або його відсутність), то такий матеріал

аудиторія не захоче переглядати. Основними принципами створення контенту в мережеских ЗМІ можна назвати унікальність матеріалу для читачів і пошукових систем, користь від ознайомлення з матеріалом і зручна експлуатація сайту.

Інакше кажучи, на якість наповнення впливає структура, інформативність та технічні параметри ресурсу. Релевантність запитам пошукових програм – важлива ознака, яка впливає на розташування сайту видання в загальному списку під час ранжирування веб-сторінок. На цей показник впливають ключові слова, які мають вживатися у заголовку, ліді, основному тексті та підписі зображення. Цю інформацію зазвичай враховують під час публікації матеріалів на сайті та їх оптимізації для пошукових ресурсів.

Перелік критеріїв підходить для будь-яких сайтів, незалежно від того, чи це власне інтернет-видання, електронна копія друкованої преси чи платформа інформаційного агентства. При цьому, найбільш важливими лишаються основні ознаки мережеских видань: гіпертекстуальність, мультимедійність та інтерактивність.

Останнім часом процес впровадження мультимедіа стає одним із панівних у мережі, Він тісно пов'язаний із трендами візуалізації та комерціалізації Інтернет мережі. Мультимедіа – це не тільки визначальна перевага онлайнсвих ЗМІ, а й обов'язкова умова їх існування. Сайти, на яких ще досі основним залишається виключно вербальне наповнення, не можуть конкурувати з тими сайтами, які активно користуються різними мультимедійними елементами.

Необхідність візуального доповнення будь-якої інформації в Інтернеті обумовлена ще і психологічними особливостями сприймання електронного тексту. Інтерактивність впливає на переваги мережеских видань. Вона змінює роль споживача у ході інформаційного обміну. Пасивний користувач стає активним виробником смислового наповнення сайту. Проте це також спричинює деструктивні наслідки та зниження якості інформаційного контенту

видання. У коментарях читачі іноді розповсюджують спам, недостовірну інформацію, образи чи безпідставні жарти.

Через це ресурс може опинитися під санкціями пошукових систем. Тому під час створення контенту потрібно перевіряти не лише авторські, а й аматорські публікації. Тобто коментарі, які користувачі лишають на сайті. Для цього виробляють чітку стратегію модерування, з головними правилами якої кожен споживач може ознайомитись у відповідній рубриці.

Висновки до розділу 1. Останні роки багато людей почало користуватися новинними інтернет-ресурсами. Мережева журналістика розвивається з урахуванням специфіки інтернет-середовища та сприйняття інформації у такому форматі. Першість займають гіпертекстові посилання, які скеровують читачів до архіву чи іншого веб-ресурсу. Стандартні сайти мережевих ЗМІ мають схожу структуру: головна сторінка, тематичні рубрики, архів, пошук і вакансії. Текстовий контент має чітку структуру, яскравий змістовний заголовок, лід, у якому пояснюється суть матеріалу та грамотний виклад тексту. Візуальне наповнення сайту онлайн-газети відповідає певним критеріям: якість, відповідність до теми публікації, а також зрозуміла навігація.

РОЗДІЛ II

СТРУКТУРА ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯ «ЦЕНЗОР.НЕТ»

2.1. Оформлення сайту онлайн-видання

Інтернет-медіа є важливою складовою сучасного інформаційного простору, забезпечуючи швидкий доступ до новин і аналітики. Одним із найбільш відвідуваних українських суспільно-політичних онлайн-видань є **Цензор.НЕТ**, заснований у 2004 році журналістом Юрієм Бутусовим. Він є одним із лідерів серед інтернет-ЗМІ України за відвідуваністю [6].

Видання спеціалізується на висвітленні політичних, економічних, військових та соціальних подій, активно використовуючи мультимедійні засоби та інтерактивні формати комунікації з аудиторією.

Цензор.НЕТ позиціонує себе як незалежне видання, яке фінансується за рахунок реклами та партнерських проєктів, **добровільних внесків читачів, спонсорських матеріалів (за умови збереження редакційної незалежності).** Редакційна політика спрямована на **оперативне висвітлення подій без цензури, розслідувальну журналістику, критичний аналіз політичних рішень.**

У травні 2022 року було зареєстровано громадську організацію «Інформагенція «Цензор.НЕТ & Бутусов Плюс», директором якої є Юрій Бутусов.

У 2021 році сайт оновив дизайн, застосувавши адаптивну верстку, що забезпечує зручне читання на різних пристроях – смартфонах, планшетах, ноутбуках. Останнє оновлення дизайну сайту відбулося у 2012 році.

У новій версії впроваджено адаптивну верстку, що забезпечує зручне відображення на всіх типах пристроїв – смартфонах, планшетах і ноутбуках. Тепер користувачам не потрібно перемикатися на desktop-версію для читання та коментування новин з мобільних пристроїв. Сайт автоматично

підлаштовується під розмір екрану, зберігаючи пропорції шрифтів. Водночас мобільна версія залишається доступною на субдомені m.censor.net. На першому екрані відображаються головні новини України та світу. Ліворуч на головній сторінці розміщена стрічка новин, у центральній частині – публікації, а праворуч – блоги та відео. Всі рубрики сайту зручно згруповані, а для перегляду повного меню потрібно натиснути кнопку «бургер-меню» [3].

Аудиторія порталу є активною і впливає на контент сайту. Допис на форумі, навіть анонімний, може стати новиною на «Цензор.НЕТ». *«Ми зараз живемо в країні, де люди бояться будь-якої персоналізації інформації»*, – пояснює популярність анонімних джерел Юрій Бутусов. «Новини я шукаю на форумі, в соціальних мережах, у цікавих для мене людей – авторів блогів, у яких великий рейтинг і багато передплатників, – вони для мене більш авторитетне джерело інформації. Мені нецікаві офіційні агенції», – зазначає він [5].

Таким чином, «Цензор.НЕТ» є впливовим українським інтернет-виданням із чіткою структурою, що забезпечує оперативне і якісне інформування громадськості про актуальні події в Україні й світі.

Інтернет-видання Цензор.НЕТ має чітко структуровану головну сторінку, яка поділяється на такі основні блоки: Головні новини – оперативні репортажі з місця подій; Аналітика – розширені статті, коментарі експертів, розслідування; Війна – спеціальний розділ, присвячений російсько-українській війні; Економіка – аналіз економічної ситуації, фінансові тенденції; Інтерв'ю – ексклюзивні розмови з політичними, військовими та економічними експертами; Форум – інтерактивний майданчик для обговорення подій, думок читачів.

Видання активно використовує фото- та відеоматеріали, що доповнюють текстові публікації; прямі трансляції з політичних подій, брифінгів, військових операцій; інфографіку, що допомагає наочно представити статистичні дані.

Однією з особливостей сайту є можливість коментування та рейтингування новин; форум, де читачі можуть обговорювати новини, ділитися

думками; соціальні мережі, що інтегрують контент у Facebook, Telegram, Twitter.

З лівого боку від назви сайту розташована кнопка «Усі розділи», де читач може знайти необхідний розділ, проект, спецпроект чи тему. Остання представлена у вигляді тегів. Вони розташовані в алфавітному порядку від А до Я. Теми, які цікавлять аудиторію найбільше, виділені жирним шрифтом. Наприклад, Верховна Рада, США, Війна, Крим, Київ тощо. Натискаючи на тег, людина отримує всі матеріали, пов'язані з цією темою. В часовому проміжку вони подаються від найновіших до найстаріших.

Спецпроекти створюються за підтримки різних організацій. До прикладу, *«Як Україні не втратити доступ до ринку ЄС»* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 26.05.2025) – проект за підтримки «Інтерпайп Сталі». Матеріали із цієї серії розповідають про екологічну модернізацію в Україні. *Як зберегти стабільний емоційний стан під час карантину: 5 порад психолога* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 24.02.25) – проект за підтримки корпорації «Біосфера».

З правого боку розташована кнопка для перемикання мови. Користувачі можуть читати веб-сторінку двома мовами: українською та англійською. Така функція дозволяє збільшити аудиторію.

Усі публікації стосуються певних рубрик, які розміщені на головній сторінці сайту під назвою «Цензор.НЕТ». На веб-ресурсі цього видання їх 16: Новини, Події, Резонанс, Фото, Відео, Фотошопи, Блоги, Форум, Статистика, Архів матеріалів, Бізнес, Спецпроекти, Публікації, Колонки, Курс валют, Біржа.

Такий розподіл зрозумілий для сприйняття. Архів є однією з ознак мережевого ЗМІ. Завдяки цьому розділу користувачі можуть оперативно віднайти потрібну публікацію. На сторінці архіву розміщений календар, у якому вказані роки, місяці та дні. Читач може швидко обрати потрібну дату. Ця функція робить користування ресурсом зручнішим.

Під рубриками розміщене рекламне повідомлення. Воно займає небагато місця та не виділяється занадто яскравими кольорами. Вказується лише назва товару, ціна та зображення. Тому така реклама не заважає читачам сприймати інформацію.

Нижче розташована актуальна статистика коронавірусу: кількість підтверджених випадків, активних, тих, хто вилікувався, та помер. Також вказана кількість проведених тестів і дата оновлення інформації. Прикріплене гіперпосилання «Дивіться на мапі». Завдяки переходу на цю сторінку користувачі можуть бачити дані у вигляді інфографіки. На цьому ресурсі подається статистика загальноукраїнська, а також по кожному регіону. Конкретну область можна обрати на інтерактивній мапі.

Після статистики розташована горизонтальна лінія, де розміщені найпопулярніші публікації з різних рубрик. Їх популярність визначається кількістю переглядів, яка зазначається у верхньому правому кутку після заголовку матеріалу. Таким чином, користувачі мають змогу відразу бачити найбільш важливі новини.

Далі з лівого боку розміщена вертикальна стрічка новин. Інформація тут подається за день, починаючи з дванадцятої години ночі. Оновлення матеріалів відбувається в середньому від 2 до 20 хв. Нові повідомлення дозволяють читачам ознайомитися з актуальною картиною світу. Швидкість оновлення матеріалів – є перевагою «Цензор.НЕТ».

Поруч з новинною стрічкою йде розділ «Докладно». Там розміщені анонси публікацій з інших рубрик. В анонсі подано картинку, заголовок, назву рубрики. Тому читач може обрати матеріал, який його відразу зацікавив. З правого боку вертикально розміщений ще один рекламний блок. Тут також відсутні яскраві повідомлення. Візуально виглядає доречно. За рахунок нейтральних кольорів очі відвідувачів сайту не перенапружуються і можуть легко сприймати інформацію.

Після цього розміщені анонси матеріалів з рубрики «Блоги» та «Колонки». У них подано назву публікації, автора, його посаду, статус і фотографію. До прикладу, *«Інна Іваненко, виконавчий директор фонду «Пацієнти України»»* (<https://censor.net/> Дата доступу: 01.03.25), *«Олександр Наконечний, президент АН вищої школи України, член колегії МОН у 2015-2019 рр»* (<https://censor.net/> – Дата доступу: 02.03.25). Використання фотокарток збільшує довіру аудиторії, оскільки людина бачить обличчя автора і спрацьовує психологічний фактор.

Далі показані «Спецпроекти». Їх анонси також подаються у вигляді зображення і заголовку. Також до кожного матеріалу є припис «За підтримки...».

Під матеріалами з цієї рубрики розташовані відеоролики з власного Ютуб-каналу «Цензор.НЕТ». Це дозволяє користувачам не витратити час на пошук каналу видання, а відразу клікнути на відео, яке зацікавило, і ознайомитися зі змістом.

Далі йде стрічка під назвою «Події». Тут розміщені публікації, які набрали найбільшу кількість переглядів за останні кілька днів. Одразу вказується заголовок та перегляди. 1 березня 2024 року лідером списку став матеріал *«Дубінський потрапив в аварію на Львівщині – відкрито справу»* (<https://censor.net/> Дата доступу: 01.03.24), його переглянуло 236 000 читачів. Закриває рейтинг матеріал *«Видатна диверсійна операція Служби безпеки України (Юрій Бутусов)»* (<https://censor.net/> Дата доступу: 01.03.24) з 62 000 переглядів.

У рубриці «Резонанс» на сайті «Цензор.НЕТ» розміщено публікації, що висвітлюють суспільно значущі події, виклики та явища, які викликали широку громадську реакцію та обговорення в інформаційному просторі України. Цей тематичний розділ виконує функцію інформаційного майданчика для глибшого аналізу подій, що мають не лише фактологічну, а й емоційно-сміслову вагу. Матеріали рубрики нерідко зосереджуються на критичних моментах сучасної

української історії – від гучних політичних заяв і соціальних конфліктів до викривальних журналістських розслідувань, воєнних злочинів або вражаючих особистих історій.

Особливістю рубрики є поєднання аналітики та публіцистики, що дозволяє не лише інформувати читача, але й сформуванню певний кут зору або критичне ставлення до ситуації. Наприклад, у публікаціях, присвячених свідченням громадян, які пережили тимчасову окупацію, автори застосовують різні жанрові й стилістичні засоби – від репортажу й інтерв'ю до есеїстики. Це сприяє персоналізації досвіду, надає голос постраждалим і створює умови для емпатійного залучення аудиторії. Такий підхід дозволяє не просто зафіксувати подію, а й інтерпретувати її крізь призму людського виміру, морального вибору, травматичного досвіду.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що рубрика «Резонанс» на сайті «Цензор.НЕТ» виконує важливу роль у формуванні громадського дискурсу щодо найбільш гострих і болючих тем сучасної української дійсності, стаючи інструментом не лише інформаційного впливу, а й суспільної рефлексії та пам'яті.

Наприклад, у публікації «"За 10 днів у Донецьку я вирішив продати свою ферму у США – і переїхати в Україну"». Історія американця, що вирощує перець та допомагає бійцям» журналістка Валерія Бурлакова розповідає історію Чіпа Тейлора – американського пастора і фермера, який після короткого перебування в Донецьку вирішив залишити своє життя в США та переїхати до України. Його рішення було зумовлене глибоким враженням від подій, що відбувалися на сході України, та бажанням допомогти українцям у боротьбі за незалежність.

Стаття побудована у формі розповіді, що дозволяє читачеві зануритися в особисту історію героя. Авторка детально описує шлях Чіпа: від його життя в США до переїзду в Україну, створення органічної ферми та активної волонтерської діяльності. Такий підхід сприяє формуванню емоційного зв'язку між читачем і героєм публікації.

Матеріал також висвітлює ширший контекст – участь іноземців у підтримці України, що підкреслює міжнародний резонанс подій та солідарність світової спільноти з українським народом. Ця публікація є прикладом того, як особиста історія може стати потужним інструментом для висвітлення глобальних тем. (<https://censor.net/> Дата доступу: 23.03.25).

Нижче на сайті розташовані анонси з дочірніх проектів «Цензор.НЕТ». Там подано заголовки публікацій, авторів і в деяких випадках зображення. Таким чином, читач видання може відпочити від суспільно-політичної інформації і обрати для читання щось з іншою тематикою. Оскільки анонси знаходяться на головній сторінці «Цензор.НЕТ», то після натискання на публікацію, користувач відразу переходить за посиланням на сайт суміжного проекту.

Знизу сторінки розміщені посилання на сторінки інтернет-видання в різних соціальних мережах: Фейсбук, Інстаграм, Твітер, Телеграм і Ютуб. Це зручно для користувачів, оскільки багато людей поглинають інформацію саме з цих мереж. Для медіа існування таких сторінок теж корисне. Оскільки так розширюються межі для нової аудиторії.

У розділах «Реклама на сайті», «Політика конфіденційності», «Правила використання матеріалів», «Принципи і правила роботи», «Як писати для Цензор.НЕТ», які також знаходяться у цій частині веб-сторінки, міститься інформація про користування сайтом та взаємодію з працівниками видання. Це збільшує лояльність аудиторії. Користувачі бачать, що редакція готова до співпраці. Тому для журналістів-фрілансерів чи осіб, які мають цікаву тему/героя публікації, цей розділ додає мотивації для написання. У «Як писати для Цензор.НЕТ» чітко розписані правила створення матеріалів і вказана пошта редакторів різних проектів «Цензор.НЕТ». Вкінці головної сторінки вказано засновника, головного редактора, редактора-засновника, а також електронну пошту редакції.

Всі ці структурні елементи доводять, що «Цензор.НЕТ» є професійним інтернет-виданням, яке створено для аудиторії різного віку та статусу. Чітко прослідковуються ознаки мережевих медіа, а саме: доступність для читацької аудиторії, частота оновлення та методи поширення, створення публікацій.

Ще однією з характеристик мережевого видання є гіперпосилання. В проаналізованому інтернет-медіа внутрішні лінки використовують більше, ніж зовнішні. Назви матеріалів із будь-якої рубрики також є гіперпосиланням, оскільки вони перенаправляють читача на сторінку з повним текстом публікації. Розгорнутий матеріал може містити в середньому від 1 до 15 посилань. До прикладу, у публікації *«Операція «Девальвація»: як Нацбанк знецінює курс гривні»* (<https://censor.net/> Дата доступу: 01.10.24) використано 14 внутрішніх гіперпосилань. Вони з'єднують сторінку з матеріалами, що пояснюють ті чи інші моменти у публікації. Лінк «НБУ буде підігравати» спрямовує читачів на публікацію за вересень того ж року *«Нова команда НБУ дала ринку сигнал про недопущення зміцнення курсу гривні – Фіала»* (<https://censor.net/> Дата доступу: 22.09.24).

Гіперпосиланнями на сторінці сайту «Цензор.НЕТ» також слугують мережеві ресурси, які журналісти використовували першоджерелом інформації. Найчастіше це офіційні сторінки різних владних структур, міністерств, сайти інших інтернет-медіа чи інформаційних агентств.

Окрім вищезгаданих елементів, гіперпосиланнями на веб-сторінці видання є теги. Вони зазначаються вкінці кожної публікації. Наприклад, у матеріалі *«Смерть Портнова та її наслідки: вплив на суди, справа Порошенка та політичний проєкт на місці ОПЗЖ»* (<https://censor.net/> Дата доступу: 30.05.25) лінками слугують теми: «призначення Симочка», «Серед них був один з друзів Портнова Валерій Писаренко», «Портнов описав проєкт».

Також гіперпосилання застосовують для публікацій, тема яких пов'язана з головним матеріалом. У дописі *«Рубіо обговорив з радниками Франції, Британії та Німеччини ситуацію в Ірані та Україні»* (<https://censor.net/> Дата

доступу: 08.05.25) після виразу «Знати більше» закріплені лінки на публікації зі схожою тематикою: *«Рубіо прибув до Стамбулу, де сьогодні відбудуться переговори України та РФ, – Le Monde»* (<https://censor.net/> Дата доступу: 08.05.25).

Важливою особливістю мережових видань є інтерактивність. З її допомогою аудиторія не тільки дізнається інформацію, а ще й має змогу обговорювати та створювати її. Під час аналізу видання «Цензор.НЕТ» виявлено, що найпопулярнішою формою інтерактивності на сайті є коментарі. Таким чином, читачі можуть висловлювати свою думку щодо конкретної публікації та дискутувати з іншими користувачами. Також створений проект «Форум». Тут відвідувачі сторінки мають змогу самостійно створювати різні теми для обговорення, вільно спілкуватися та обмінюватися фотографіями.

Ще однією характеристикою, яка властива «Цензор.НЕТ», є мультимедійність. Інформація, подана у різному форматі, привертає увагу аудиторії. А також полегшує сприйняття складних матеріалів, особливо якщо в публікації багато числових показників і термінів. Під час роботи з виданням було з'ясовано, що журналісти «Цензор.НЕТ» використовують різну подачу інформації: текст, зображення, інфографіку та відео.

У рубриці «Відео» на сайті «Цензор.НЕТ» розміщено широкий спектр аудіовізуальних матеріалів, які висвітлюють події, пов'язані з повномасштабною російсько-українською війною. Значну частину контенту становлять репортажі з прифронтових територій, відеосвідчення мирних жителів, які пережили окупацію, а також інтерв'ю з військовослужбовцями, волонтерами, журналістами й очевидцями подій. Ці відеоматеріали виконують не лише інформаційну, але й документальну функцію, фіксуючи факти воєнних злочинів, гуманітарних криз та стану цивільного населення в умовах російської окупації. Водночас варто зазначити, що подібні ресурси мають високий емоційний та мобілізаційний потенціал, що впливає як на громадську думку, так і на формування національної ідентичності в умовах війни. Таким чином,

рубрика «Відео» виступає важливим джерелом не лише журналістської інформації, а й матеріалу для наукового аналізу медіарепрезентацій війни.

Показовим прикладом такого контенту є відео під заголовком «Свідчення жінки з Бучі про пережите під час окупації». У ролику фігурує літня жінка, яка дає інтерв'ю журналісту на тлі зруйнованого житлового масиву. Її розповідь є особистою драмою, яка втілює колективний досвід – вона описує період тривалого перебування під загрозою, ворожу присутність, обстріли та психологічний тиск. Особливістю подачі є відсутність монтажних ефектів та емоційне забарвлення, що підсилює достовірність і вплив на глядача. Журналіст не перебиває, даючи змогу свідченню “промовляти саме за себе” – це свідчить про документальний підхід до фіксації реальності. У структурі відео не простежується чітко визначений сюжет, натомість переважає сповідальний тон, що створює ефект автентичності. Таке відео може слугувати не лише джерелом для журналістики, але й емпіричним матеріалом для соціологічного чи психологічного аналізу впливу війни на цивільне населення (<https://censor.net/> Дата доступу: 24.04.25).

Аналіз інтернет-видання «Цензор.НЕТ» показав, що його веб-сторінка грамотно структурована. Користувачі мають змогу легко орієнтуватися у різних розділах і знаходити необхідну інформацію. Для легкого сприйняття редакція видання застосовує мультимедійні засоби подачі матеріалів. А для взаємодії з аудиторією – інтерактивні елементи.

2.2. Композиція матеріалів інтернет-медіа «Цензор.НЕТ»

Журналісти «Цензор.НЕТ» традиційно подають інформацію в порядку зменшення її значущості. Тобто, за правилом перевернутої піраміди.

На відміну від друкованих видань, в інтернеті автори уникають подання надмірної кількості інформації. Журналісти проаналізованого видання створюють лаконічні матеріали, які структурують для полегшеного сприйняття

відомостей. Щоб не подавати багато зайвих пояснень, автори часто використовують гіперпосилання, про які йшлося у попередньому підрозділі. Таким чином, публікація не перевантажена, а читачі за бажанням можуть натиснути на лінк і прочитати суміжні новини. Якщо текст об'ємний, то таких посилань може бути багато.

Текст новинного повідомлення в «Цензор.НЕТ» розділений на окремі інформаційні блоки. Якщо новина маленька, то одне речення може слугувати окремим елементом. Наприклад, у публікації *«Помер фронтовик, який підпалив себе на Майдані»* (<https://censor.net/> – Дата доступу: 20.02.25) окремим структурним елементом виділили цитату. Дослівно *«Відсіч»*: *«Із сумом повідомляємо, що сьогодні перестало битися серце нашого захисника Миколи Микитенка»*.

Поділ тексту на логічні частини впливає на читабельність тексту. Елементи подають таким чином, щоб читач спочатку отримав найголовнішу інформацію, а потім вже додаткові факти.

Публікації починаються із заголовку, після якого подається лід і основна частина тексту. Наприклад, у матеріалі *«Українські бійці провели спільні з Британією військові навчання на есмінці»* (<https://censor.net/> – Дата доступу: 15.04.24) після заголовку йде лід: *Розвідники 73 морського центру спеціальних операцій провели спільні навчання разом з колегами країн НАТО на есмінці Dragon Королівських Військово-Морських Сил Великої Британії*. Завдяки цій частині публікації користувачі мають змогу ознайомитися з головними фактами події. У цьому прикладі деталями є: хто, що зробив, де саме і з ким. Тобто, йде уточнення деталей, які не вказано у заголовку.

Також обов'язковим елементом, який використовують журналісти «Цензор.НЕТ», є джерело інформації. «Джерело» виділяють жирним шрифтом, а далі вказують посилання на ресурс, звідки взяті відомості. До прикладу, у вищезгаданому матеріалі журналіст посилається на повідомлення Міноборони.

Після цього йдуть «Деталі». У цій частині тексту подається другорядна інформація, яка дозволяє читачам повною мірою зрозуміти подію чи новину. У публікації про військові навчання в «Деталях» подали дату прибуття британських військових, елементи, які відпрацьовували під час спільного навчання. А також вказали в рамках якої операції відбувався цей захід.

Дуже часто в основній частині матеріалу подаються цитати героїв публікації. До прикладу, в тексті під назвою *«Зеленський розповів про зустріч з британською розвідкою»* (<https://censor.net/> – Дата доступу: 15.04.24) окрім ліду: «Президент Володимир Зеленський повідомив, що під час зустрічі з представниками Секретної служби розвідки в межах його нещодавнього візиту до Великої Британії обговорювалася проблема дезінформації та фейкових новин», джерела та деталей подається пряма мова Зеленського. У якій він уточнив одну з тем обговорення, а також запевнив, що деякі ЗМІ розповсюджують питання, про яке не йшла мова під час зустрічі. Таким чином, користувачі можуть не витратити час на перехід до першоджерела, а відразу ознайомитися з цитатою.

Якщо потрібно показати аудиторії історію, що передувала ситуації/факту, пояснити деякі моменти, журналісти «Цензор.НЕТ» до новини додають бекграунд. У публікації *«Двох учасників зустрічі з Лукашенком випустили з СІЗО»* (<https://censor.net/> – Дата доступу: 01.07.24) йдеться про те, що учасникам групи Віктора Бабарика змінили запобіжний захід. Дехто з читачів міг не знати, що це за люди, чому їх затримали і чому змінили обмеження. Для пояснення журналіст «Цензор.НЕТ» додав до матеріалу частину «Що передувало». У ній він вказав, що це представники Об'єднаного штабу опозиції, яких напередодні у СІЗО відвідував Олександр Лукашенко – самопроголошений білоруський президент. А також додав, що на телебаченні з'являлися два інтерв'ю з одним із затриманих. Дружина опозиціонера впевнена, що на нього чинили тиск. Після прочитання користувачі можуть скласти загальну картину подій, які відбулися.

І зробити власні висновки щодо новини. Тобто, бекграунд роз'яснює ситуацію, про яку йдеться у матеріалі.

Під кожним матеріалом вказуються теги, пов'язані з публікацією спільною темою. За цими гіперпосиланнями користувач може ознайомитися зі схожими текстами. Наприклад, до статті *«Перед морозами на складах українських ТЕС бракує вугілля через обстріли росіян – дані Міненерго»* (<https://censor.net/> – Дата доступу: 12.11.24) додали теги «Вугілля», «ТЕС», «Міненергетика», «Війна». Тому охочі мають змогу легко знайти інші публікації про електроенергію.

Також варто зазначити, що у кожній публікації видання є кнопки для того, щоб поширити матеріал у Фейсбуці чи Твітері. Читачі можуть скористатися додатковою кнопкою для збереження новини у закладках. Такий функціонал сприяє розповсюдженню журналістських матеріалів і збільшенню аудиторії.

Висновки до розділу. Структура інтернет-видання «Цензор.НЕТ» складається з головної сторінки, дочірніх проектів, рубрик і архіву. На першій сторінці, яка заміняє друковану першу шпальту, розташована стрічка новин, анонси публікацій з різних розділів, рекламний блок, кнопка для зміни мови сайту, правила користування сайтом і посилання на «Цензор.НЕТ» в соціальних мережах. Для зручного користування сайт містить мультимедійні та інтерактивні елементи. Щодо журналістських матеріалів, то вони також складаються з певних структурних елементів. А саме: заголовок, лід, джерело, основний текст і бекграунд. Знизу публікації знаходяться теги, за якими можна швидко перейти на інші матеріали зі схожою тематикою.

РОЗДІЛ III

КОНТЕНТ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО МЕДІА «УКРАЇНСЬКА ПРАВДА»

3.1. Тематичне наповнення веб-сторінки видання

«Цензор.НЕТ» позиціонує себе як суспільно-політичне видання, тому на сайті розміщені матеріали з аналогічною тематикою. Контент мережевого медіа є унікальним. Якщо першоджерело – інший інформаційний ресурс, то це обов'язково зазначається в публікації. На сайті подаються актуальні структуровані новини, грамотно оформлені та лаконічні. Тому текстове наповнення сторінки відповідає вимогам якості, які зазначає Л. Дмитрів у своїй праці «Якість текстового контенту сайту з погляду редактора» [5]. Проаналізоване видання розподіляє журналістські матеріали за тематикою у рубрики. Для цього в інтернет-ЗМІ є проекти з різним наповненням: «Новини», «Події», «Резонанс», «Фото», «Відео», «Блоги», «Форум», «Бізнес», «Спецпроекти», «Публікації», «Колонки».

Рубрика «Новини» на сайті «Цензор.НЕТ» виконує функцію оперативного інформування читачів про ключові події політичного, військового, соціального та міжнародного характеру. Її особливістю є фокус на актуальності, достовірності джерел та патріотичному підході до подання інформації, що відповідає редакційній політиці видання. Публікації мають чітку, стиснуту структуру, часто супроводжуються прямими цитатами посадовців, військових, представників органів влади чи міжнародних партнерів України. Такий формат сприяє швидкому сприйняттю інформації, дозволяючи читачеві оперативно відстежувати динаміку подій. Водночас рубрика виконує не лише інформативну, а й суспільно-мобілізаційну функцію – особливо в умовах війни, коли стрічка новин стає інструментом психологічної стійкості та формування колективного наративу спротиву.

Показовим прикладом є публікація під заголовком *«ЗСУ просунулися на Харківському напрямку, тривають бої за Вовчанськ, – Генштаб»*

(<https://censor.net/>. Дата доступу: 29.05.24). У матеріалі лаконічно подано офіційне зведення Генерального штабу ЗСУ про хід бойових дій на ключовій ділянці фронту, підкріплене точними географічними орієнтирами, цифрами втрат ворога та наголосом на успіхах українських сил. Новина написана у нейтральному, фактологічному стилі, без оціночних суджень, але з чітким дотриманням принципу інформаційної верифікації. Це створює враження надійного джерела та дозволяє використовувати такі матеріали як емпіричну базу для подальших журналістських, історичних або соціальних досліджень.

Рубрика «Події» на сайті «Цензор.НЕТ» зосереджена на висвітленні ключових фактів та інцидентів, що мають значення для українського суспільства з точки зору безпеки, правопорядку, внутрішньої політики або гуманітарної ситуації. Від новинних матеріалів, розміщених у рубриці «Новини», ця рубрика відрізняється більшою увагою до локальних інцидентів, оперативних повідомлень, ситуацій з місць подій — часто з деталями, які мають правову або соціальну значущість. Матеріали часто мають характер коротких репортажів чи зведень, що подаються у лаконічній, фактологічній манері. Це дає змогу швидко орієнтуватися в тематиці події, при цьому не втрачаючи чіткості й достовірності. Рубрика виконує важливу інформаційно-захисну та превентивну функцію, адже значна частина публікацій стосується кримінальних випадків, наслідків обстрілів, дій правоохоронних органів чи аварій, що впливають на громадську безпеку.

Характерним прикладом є публікація «Росіяни влучили у центр Харкова: є загиблі та поранені, зруйновано адміністративну будівлю» (<https://censor.net/> Дата доступу: 30.05.2024). У цьому матеріалі йдеться про наслідки ракетного удару по цивільній інфраструктурі Харкова. Стаття містить оперативну інформацію про кількість жертв, характер пошкоджень та дії рятувальних служб, а також супроводжується візуальним контентом (фото з місця подій), що підсилює ефект документального фіксування реальності. У межах рубрики «Події» така публікація виконує дві ключові функції: першу – інформативну,

забезпечуючи населення актуальними та перевіреними даними; другу – емоційно-моральну, оскільки викладена інформація формує розуміння масштабів трагедії та необхідності суспільної консолідації у відповідь на російську агресію.

Рубрика «Резонанс» на сайті «Цензор.НЕТ» виконує функцію глибокого аналітичного та публіцистичного осмислення подій, які набули широкого суспільного відгуку або мають особливу моральну, політичну чи гуманітарну вагу. У цій рубриці переважають матеріали розширеного формату – інтерв'ю, авторські колонки, репортажі, розслідування, які відрізняються не лише інформативністю, а й емоційною насиченістю, авторською позицією та наративною побудовою. Особливістю контенту є акцент на людський вимір подій, історії, які здатні спричинити суспільну дискусію, моральне співпереживання або зміну громадського сприйняття. Такі матеріали часто не лише фіксують факт, а й інтерпретують його в ширшому контексті – правовому, історичному, культурному. У цьому полягає публіцистична сила та суспільна значущість рубрики, яка формує глибший дискурс, ніж просто оперативна новина.

Показовим прикладом є публікація «Як працює “Чорний тюльпан”: волонтери знаходять тіла загиблих бійців на лінії фронту» (<https://censor.net/> Дата доступу: 24.05.2024). У цьому репортажі йдеться про роботу добровольчої місії, яка займається пошуком і евакуацією тіл загиблих українських військових з тимчасово окупованих або «сірих» зон. Матеріал базується на живому спілкуванні з учасниками місії, подає глибокі особистісні портрети волонтерів, описує етичні дилеми, психологічний тиск та відчуття відповідальності, що супроводжують цю роботу. Автор не просто інформує, а розкриває глибину трагізму та водночас героїзму цієї справи, даючи змогу читачеві зануритися в складну моральну дійсність війни. Такий підхід трансформує подію в національно значущий досвід, який резонує на рівні суспільної пам'яті.

Рубрика «Фото» на сайті «Цензор.НЕТ» виконує важливу роль у візуальній репрезентації ключових подій, пов'язаних із війною, політичним життям, міжнародною підтримкою України та повсякденною реальністю у прифронтових регіонах. Основна функція цієї рубрики полягає не лише в ілюструванні новин, а у створенні візуального архіву історичної пам'яті, що документує події з високим рівнем емоційного навантаження. Завдяки добору зображень із місць бойових дій, гуманітарних криз, церемоній прощання з полеглими, а також з життя цивільного населення під обстрілами, ця рубрика формує емоційно насичене, глибоко персоналізоване сприйняття війни. Фотографії часто виступають не лише як доповнення до тексту, а як самодостатній спосіб комунікації, що здатен викликати співпереживання, шок, гнів або гордість. З огляду на це, «Фото» на «Цензор.НЕТ» – це не просто медіавміст, а потужний візуальний інструмент суспільного впливу.

Яскравим прикладом є фотопідбірка під назвою «Прощання із загиблими розвідниками “Ахілом” і “Тихим” у Києві» (<https://censor.net/>. Дата доступу: 27.05.2024). У серії світлин зафіксовано моменти прощання на Майдані Незалежності – зворушливі обличчя побратимів, державні прапори, квіти, ритуали шани. Кожен кадр має сильну емоційну компоненту, візуально передаючи трагізм втрати і водночас велич героїзму. Ця фотодобірка демонструє не лише професійну роботу фоторепортера, а й глибоке дотримання етики зображення війни – без сенсаційності, з повагою до пам'яті загиблих. Саме в такому форматі візуальний контент перетворюється на інструмент суспільної пам'яті, який не просто відображає подію, а вкорінює її у колективну свідомість.

Рубрика «Відео» на сайті «Цензор.НЕТ» посідає важливе місце в інформаційній структурі ресурсу, виконуючи функцію візуального засобу оперативного інформування, документування війни та передачі свідчень очевидців. Завдяки відеоформату матеріали в цій рубриці набувають максимальної емоційної виразності, даючи змогу глядачеві не лише прочитати,

а й безпосередньо побачити й почути те, що відбувається на передовій, у прифронтових містах або в гуманітарному тилу. Контент рубрики охоплює широкий спектр тем – від зведень Генштабу та відео з поля бою до інтерв'ю з військовими, волонтерами й цивільними, що пережили окупацію. Такі матеріали стають візуальними свідченнями, які можуть бути використані не лише для інформування, а й як доказова база в гуманітарних дослідженнях, журналістських розслідуваннях та історичній реконструкції подій. Їх подача, як правило, побудована на принципах достовірності, стислості й емоційної насиченості, що забезпечує високу ступінь залучення аудиторії.

Показовим є відеоматеріал «Момент ураження російської техніки під Авдіївкою», оприлюднений 12.05.2024. У ролику зафіксовано реальні кадри з безпілотної, на яких видно, як українські Сили оборони знищують техніку противника. Відео супроводжується коротким текстовим коментарем з уточненням часу, місця та результатів удару. Візуальна інформація тут виступає не просто як ілюстрація, а як форма військово-політичного повідомлення, що демонструє спроможність української армії та водночас – документує факти агресії РФ. Такі відео часто відіграють мобілізаційну та психологічну функцію, зміцнюючи довіру до ЗСУ, підкреслюючи ефективність спротиву та формуючи емоційно насичений образ сучасної української армії в медіапросторі.

Рубрика «Блоги» на сайті Цензор.НЕТ є майданчиком для авторських колонок, які висвітлюють актуальні події в Україні та світі. Тут публікуються думки журналістів, аналітиків, військових, науковців та громадських діячів, що дозволяє читачам ознайомитися з різноманітними поглядами на важливі теми. Цензор.НЕТ не обов'язково поділяє позиції авторів блогів, але надає їм можливість висловлюватися, сприяючи відкритому обговоренню суспільно значущих питань.

Наприклад, у блозі Олександра Кочеткова, аналітика та політтехнолога, розглядаються перспективи української ракетної програми. У своїй статті він аналізує динаміку розвитку цієї галузі та висловлює думку про можливість

використання Україною власних ракет у майбутньому. Такі публікації сприяють глибокому розумінню стратегічних напрямків розвитку країни та стимулюють дискусії серед читачів (<https://censor.net/>. Дата доступу: 27.09.2024).

Завдяки рубриці «Блоги» Цензор.НЕТ забезпечує платформу для обміну думками та аналізу подій, що сприяє формуванню обґрунтованої громадської думки.

Рубрика «Бізнес» на сайті Цензор.НЕТ є вагомим джерелом аналітичної та розслідувальної журналістики, що висвітлює ключові економічні процеси в Україні та світі. Вона охоплює широкий спектр тем – від податкових реформ і митної політики до інновацій у сфері цифровізації та оборонної промисловості. Матеріали рубрики вирізняються глибиною аналізу, актуальністю та чіткою структурою, що робить їх цінними для підприємців, економістів, журналістів і всіх, хто цікавиться економічним розвитком країни.

Особливу увагу в рубриці приділено розслідуванням корупційних схем, аналізу державних закупівель, а також впливу законодавчих ініціатив на бізнес-середовище. Наприклад, у статті Ольги Прокопишиної *«Діра на 150 мільярдів: Що передбачає реформа митниці»* детально розглядаються ризики та наслідки запропонованих змін у митній сфері, що може суттєво вплинути на український бізнес (<https://censor.net/>. Дата доступу: 27.03.2025).

Рубрика також включає колонки експертів, які надають глибокий аналіз поточних економічних тенденцій та прогнозів. Ці матеріали сприяють формуванню обґрунтованої громадської думки щодо економічної політики та бізнес-клімату в Україні.

Загалом, «Бізнес» на «Цензор.НЕТ» – це платформа для критичного осмислення економічних процесів, яка сприяє прозорості, відповідальності та розвитку українського бізнесу.

Рубрика «Спецпроекти» на сайті «Цензор.НЕТ» є простором для глибокої аналітики, складних розслідувань та тематичних публікацій, які

виходять за межі щоденних новинних повідомлень. Ці матеріали зазвичай побудовані у форматі журналістських досліджень, авторських серій або міждисциплінарного аналізу актуальних проблем, що дозволяє читачам глибше зануритися в контекст подій і зрозуміти системні причини явищ. Особливістю рубрики є поєднання фактологічної точності з емоційним фоном — це матеріали, що не лише інформують, а й формують відповідальне ставлення до суспільно значущих тем.

Наприклад, у межах спецпроєкту «Зброя та оборонка», журналісти «Цензор.НЕТ» публікують серію аналітичних матеріалів про виробництво, постачання та бойове застосування зброї українською армією, зокрема про роботу приватного сектору в оборонній сфері. У матеріалі «Дрони, які змінюють правила гри» розглядається розвиток безпілотних технологій в Україні, участь малого бізнесу в забезпеченні армії, а також проблеми законодавчого регулювання цієї сфери. Такі тексти є прикладом сучасної журналістики, яка поєднує фактчекінг, наратив і глибоку фахову експертизу, відповідаючи на запит суспільства на змістовну, глибоку інформацію в умовах війни та трансформації (<https://censor.net/>. Дата доступу: 23.05.2025).

Аналітика на сайті «Цензор.НЕТ» посідає важливе місце в інформаційній архітектурі видання, виконуючи функцію глибшого осмислення подій, що виходять за межі оперативної новинної подачі. Аналітичні матеріали ресурсу, як правило, написані фаховими журналістами, експертами, колишніми військовими, економістами або публіцистами, що забезпечує різноманітність точок зору. Такий контент спрямований не лише на інформування, а й на формування обґрунтованої громадської позиції щодо ключових процесів у державі та світі.

Аналітичні тексти на «Цензор.НЕТ» часто супроводжуються глибокими фактологічними довідками, цитатами з офіційних документів, мапами бойових дій, інфографікою або аналізом міжнародної реакції. Наприклад, у публікації військового оглядача Юрія Бутусова «Путін хоче завдати рішучого удару: що

показує інтенсивність атак на Харківщині» автор не просто повідомляє про наступальні дії армії РФ, а детально аналізує причини ескалації, стратегічні цілі ворога, логістику сил оборони та ймовірні сценарії розвитку ситуації. Такий формат дозволяє читачеві не лише отримати факт, а й зрозуміти його причинно-наслідковий зв'язок.

Аналітика «Цензор.НЕТ» відіграє важливу роль у медіапросторі воєнного часу – вона дає читачам можливість мислити ширше, розпізнавати інформаційні маніпуляції та бути не просто свідками подій, а їх критичними інтерпретаторами.

З лютого 2022 року, після початку повномасштабного російського вторгнення в Україну, на сайті інтернет-видання «Цензор.НЕТ» спостерігається помітне тематичне зміщення контенту у бік висвітлення воєнної агресії та її наслідків. Значно зросла кількість публікацій, що стосуються дій Збройних сил України, атак РФ, ситуації на фронті, гуманітарних питань, міжнародної підтримки та злочинів, скоєних армією агресора. Таке тематичне домінування є цілком природним, адже суспільний запит на оперативну, перевірену та глибоку інформацію про війну – максимальний.

Переважає більшість матеріалів у цей період – це інформаційні повідомлення, які подають стисло, але чітко зафіксовані факти. Наприклад, новина під заголовком «На Харківщині ЗСУ знищили колону ворожої техніки: є відео» містить ключові дані – що сталося, де саме, яка кількість техніки, яку роль відіграли українські підрозділи, і часто містить фото- або відеодокази. Такі повідомлення супроводжуються посиланнями на джерела: офіційні телеграм-канали, заяви Генерального штабу, повідомлення ОВА, речників Міноборони тощо (<https://censor.net/>. Дата доступу: 17.02.2025).

Оперативність подачі, частота оновлень і наголос на офіційній інформації свідчать про намагання редакції дотримуватися стандартів журналістики навіть в умовах воєнного часу, коли тиск на інформпростір – колосальний. Інформаційні тексти на «Цензор.НЕТ» не лише виконують функцію

інформування, а й формують стійкий наратив про героїзм захисників, злочинний характер дій окупанта та значення спротиву для всієї демократичної спільноти.

Значну частину контенту інтернет-видання «Цензор.НЕТ» становлять інформаційні замітки, присвячені ключовим подіям у суспільному, політичному та економічному житті України. Ці повідомлення зазвичай мають лаконічний, але інформативний характер: в заголовку окреслюється суть події, а в тілі публікації – подається короткий виклад фактів з посиланням на першоджерело, цитатами з офіційних осіб або витягами з документів.

У суспільній тематиці часто з'являються повідомлення про соціальні ініціативи, правозахисну діяльність, гуманітарну допомогу, ситуацію в прифронтових регіонах, волонтерські проєкти. Наприклад, замітка під заголовком *«На Херсонщині відновили електропостачання у 10 селах, які залишились без світла понад місяць»* подає стисле, але важливе повідомлення про покращення гуманітарної ситуації на деокупованих територіях (<https://censor.net/>. Дата доступу: 14.02.2024).

У економічному блоці інформаційні матеріали часто стосуються змін у податковому законодавстві, макроекономічних показників, динаміки валютного ринку, інвестиційних угод чи звітів міністерств. Наприклад, у публікації *«Україна отримала перший транш макрофінансової допомоги від ЄС у розмірі 4,5 млрд євро»* коротко, з посиланням на Міністерство фінансів, подано факт отримання коштів, мету їх використання і прогноз подальших надходжень (<https://censor.net/>. Дата доступу: 19.08.2024).

Замітки політичної проблематики переважно повідомляють про заяви представників влади, парламентські ініціативи, кадрові призначення, офіційні зустрічі або міжнародну дипломатію. Наприклад, у новині *«Зеленський підписав закон про посилення відповідальності за колабораціонізм»* подано суть закону, дату підписання, короткий зміст і політичний контекст його

ухвалення. Ці тексти не містять глибокого аналізу, проте дозволяють оперативно відстежувати ключові рішення у сфері державного управління.

Кожна така замітка супроводжується точним зазначенням джерел – офіційні сайти урядових структур, дописи у верифікованих телеграм-каналах, виступи на брифінгах або уривки з законодавчих актів. Стилiстично ці матеріали витримані в дусі новинного стандарту: фактичність, лаконічність, об'єктивність. І хоча ці замітки є короткими за обсягом, вони виконують надзвичайно важливу функцію – інформують аудиторію швидко, чітко і без зайвих емоцій, забезпечуючи базове розуміння того, що відбувається в країні.

Таким чином, «Цензор.НЕТ» ефективно поєднує формат миттєвої новини із спробою зберегти якість подачі, що є особливо важливим в умовах війни, коли інформаційне поле є насиченим, а потреба в оперативному, але достовірному контенті – критичною.

Регулярна публікація інтерв'ю є однією з важливих особливостей редакційної політики інтернет-видання «Цензор.НЕТ». Цей жанр дозволяє розкрити події, проблеми чи суспільні настрої не лише через офіційну інформацію чи статистику, а через живе слово конкретної людини, її досвід, професійні судження, емоції та бачення. На сторінках «Цензор.НЕТ» інтерв'ю виступають не лише як журналістські матеріали, а й як форма суспільного діалогу, що надає голос військовим, політикам, волонтерам, правозахисникам, лікарям, науковцям і громадським діячам.

Редакція обирає інформативних і компетентних співрозмовників, здатних не просто дати коментар, а глибоко проаналізувати ситуацію або поділитися унікальним досвідом. Інтерв'ю подаються розгорнуто, у форматі питань і відповідей, часто супроводжуються контекстуальними вступами журналіста та іноді – інфографікою, фото або відео.

Яскравим прикладом є розмова з військовим аналітиком Романом Свитаном: у матеріалі *«Нам потрібно розвивати ударні дрони та далекобійність: Україна має боротися на глибину»* він аналізує поточну

ситуацію на фронті, наголошує на значенні технологій у війні та оцінює дії противника. Це інтерв'ю важливе не лише як новинне джерело, а як орієнтир для розуміння воєнної стратегії і суспільних очікувань (<https://censor.net/>. Дата доступу: 08.01.2025).

Інше інтерв'ю, вже з гуманітарного фронту, – розмова з координаторкою благодійного фонду, яка розповідає про евакуацію дітей з прифронтових територій. У таких матеріалах особливу роль відіграє емоційне наповнення, яке допомагає читачеві відчувати глибину людських історій, співпережити, а іноді – й долучитися до допомоги.

Важливе місце посідають також ексклюзивні інтерв'ю з іноземними експертами, політиками або військовими, які дають українській аудиторії розуміння того, як сприймають війну, Україну й Росію на Заході. Наприклад, бесіда з генерал-лейтенантом у відставці США Беном Годжесом про перспективи контрнаступу і поставки озброєння.

Таким чином, інтерв'ю на «Цензор.НЕТ» – це не просто інформаційний жанр, а форма суспільного осмислення, у якій відображається багатогранність української реальності: від війни до економіки, від політики до культури. Вони дають можливість читачеві почути «живі голоси» тих, хто творить сучасну історію України.

Журналісти «Цензор.НЕТ» активно працюють у жанрі репортажу, публікуючи матеріали, що передають безпосередню присутність на місці події, занурюють читача в атмосферу та розкривають людські історії за межами офіційних зведень. Репортажі цього видання вирізняються документальністю, емоційною глибиною та часто – відчутним авторським стилем. Особливої ваги вони набули з початком повномасштабної війни, коли журналістська присутність на передовій та в прифронтових регіонах стала не просто професійним вибором, а громадянською місією.

Тематика репортажів «Цензор.НЕТ» охоплює війну, гуманітарну ситуацію, волонтерську діяльність, життя цивільних у зоні бойових дій, а також

важливі соціальні явища в тилу. Один з характерних прикладів – репортаж Юрія Бутусова з передової: його тексти нерідко поєднують хроніку бою з аналізом тактичної обстановки, портретами військових і влучною публіцистикою. Наприклад, у матеріалі «Позиція на лінії життя: як бійці тримають оборону біля Авдіївки» журналіст детально описує укріплення, побут військових, специфіку боїв, а також настрій та мотивацію захисників. Такий репортаж – не лише фіксація події, а й спосіб передати гідність, біль і силу тих, хто протистоїть агресору.

Інший формат – гуманітарні репортажі з міст, що постраждали від обстрілів або були деокуповані. Наприклад, публікація *«Ізюм після росіян: місто, що вчиться знову дихати»* показує життя людей після звільнення міста, історії мешканців, які пережили окупацію, втрату домівок, але не зламалися. У таких текстах журналісти «Цензор.НЕТ» поєднують елемент наративної журналістики з прямою документальністю: фотографіями, діалогами, описами вулиць і руйнувань (<https://censor.net/>. Дата доступу: 04.04.2024).

Також варто згадати репортажі з тилкових регіонів, які демонструють, як функціонує країна під час війни: лікарні, навчальні заклади, волонтерські хаби, тренувальні полігони. Наприклад, у матеріалі «Школа у бомбосховищі: як діти навчаються в умовах війни» авторка розповідає про виклики освітнього процесу в умовах тривоги, про вчителів, які читають уроки в укриттях, і батьків, що не здаються.

Таким чином, репортажі «Цензор.НЕТ» – це глибокий, емоційно насичений та водночас фактологічно точний жанровий пласт, який відіграє надзвичайно важливу роль у документуванні подій війни, збереженні правди про сучасну Україну та вшануванні людської гідності в екстремальних умовах. Це не просто журналістика фактів, а журналістика співпереживання та пам'яті.

3.2. Візуальний вміст мережевого медіа «Цензор.НЕТ»

Зазвичай контент медіа будується на тематичному змісті публікацій. Журналіст обирає актуальну проблематику, знаходить інформацію, структурує її таким чином, щоб зацікавити аудиторію. Але коли читач бере до рук газету чи журнал, то в першу чергу звертає увагу на зовнішнє оформлення: зображення, кольори, розташування публікацій, заголовки тощо.

В інтернет-виданні візуальне наповнення сторінки відіграє важливу роль. У період, коли багато користувачів мережі бездумно переглядають стрічку новин, потрібно вміти зацікавити та спонукати до перегляду публікацію. Для цього журналісти проаналізованого видання «Цензор.НЕТ» використовують фотографії, картинки, інфографіку, відео, шрифтове та кольорове оформлення тексту.

«Цензор.НЕТ» відрізняється лаконічним поєднанням кольорів. Загальний фон сторінки має білий колір. Стрічка з назвою видання та лінії розподілу анонсів на головній сторінці виділяються червоним. Основний текст публікацій – чорний. Автор, розділ і дата виходу матеріалу позначаються сірим тоном. Заголовки спецпроектів у новинній стрічці виділяються блакитним кольором.

Назва створена у біло-червоній кольоровій гаммі. На проаналізованому сайті використані стандартні шрифти. Для підкреслення важливості публікації заголовки іноді виділяють жирним. Таке зовнішнє оформлення позитивно впливає на сприйняття сайту читачами. Білий колір не відволікає користувачів від інформації, поданої у матеріалах. Червоним виділені важливі структурні елементи, такий відтінок акцентує увагу відвідувачів на необхідних частинах сайту. Блакитний колір викликає в аудиторії спокій і впевненість у професійних якостях автора. Тому його застосовують для позначення спецпроектів. Рекламні блоки розташовані вгорі та з правої сторони сайту. Вони не містять агресивних кольорів чи анімації, яка занадто швидко змінюється. Тому такі графічні елементи не заважають читачам сприймати інформацію, подану в текстових матеріалах.

Щодо зображень, то вони подаються в залежності від змісту публікації. Це може бути фотографія, зроблена безпосередньо журналістом або автором першоджерела, ілюстрація статистичних даних чи картинка з вільного джерела, яка доповнює матеріал. Наприклад, статтю *«У Білорусі затримали 19 лижників: «мітингували під виглядом катання»»* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 14.02.24) доповнили ілюстративним фото, на якому зображені лижі у снігу. Картинка підкреслює факти, подані у тексті.

А в публікації *«Мільярди на COVID-19: рік закінчився, куди ж пішли коронавірусні гроші»* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 29.12.24) розміщено статистику у вигляді графіку «Видатки ковід-фонду на 23 грудня 2020 року, млрд грн.». Під зображенням вказано джерело – Міністерство фінансів. Великі числа у вигляді картинки сприймаються набагато краще, ніж у текстовому форматі. Тому читачі відразу можуть побачити різницю та усвідомити приблизний масштаб ситуації. Такі ілюстрації часто використовують для публікацій на економічну тематику. Варто зазначити, що для графічних матеріалів створено окремий розділ «Графіка». Там подають матеріали на політичну тематику. Однак матеріали у ньому не оновлювалися з серпня 2019 року.

Розділи «Фото» та «Відео» регулярно поповнюються актуальними матеріалами, що висвітлюють ключові моменти суспільного, політичного та воєнного життя України. Фоторепортажі з місць бойових дій, документальні кадри з передової, зображення наслідків обстрілів та портрети героїв війни створюють потужний візуальний наратив, який доповнює текстові повідомлення. Наприклад, фоторепортаж про затримання агента РФ у Києві наочно демонструє роботу СБУ та загрози, що стоять перед країною.

В рубриці розміщені публікації з відеороликами та великою кількістю зображень. Найчастіше це репортажі та презентації різних проектів. До прикладу, *«Печерні будинки. Що ховають у каменоломнях нащадки справжніх творців Одеси»* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 22.02.25) – репортаж

журналіста «Української правди». У матеріалі розповідається про вигляд печерних будинків, їх вартість і загадки козацького кладовища. Користувачі сайту мають змогу переглянути ролик, у якому журналіст відвідує одне з таких помешкань. Така функція створює ефект присутності. Сидячи вдома чи на роботі, людина може поринути в атмосферу одеського будинку, частина якого створена у скелі. Для тих, хто не має часу/змоги переглядати відео, до репортажу прикріплені високоякісні фотографії, які також вдало передають увесь антураж.

«Новий Майдан – Зеленському: Хай приїжджає, гляне, як ми бідуємо» (<https://sensor.net/>. Дата доступу: 19.12.24) – публікація про село Новий Майдан, яке знаходиться у Хмельницькій області. У матеріалі місцеві жителі розповідають про те, як їм живеться тут, що відбувалося в селі раніше тощо. Відео та фотографії відіграють важливу роль у публікації. Оскільки контраст злиднів, занепаду та краси місцевої природи зі щирістю жителів не можна цілком передати у текстовому форматі. Цифровий контент дозволяє читачам бачити ситуацію власними очима. Це є однією з переваг інтернет-видань в порівнянні з друкованими ЗМІ.

Відеоматеріали, представлені в розділі «Відео», охоплюють широкий спектр тем – від оперативних зведень з фронту до інтерв'ю з військовими та політичними діячами. Ці відео не лише інформують, а й дозволяють глядачам відчувати атмосферу подій, побачити емоції учасників та краще зрозуміти контекст ситуацій. Наприклад, відео про дії підрозділу «Птахи Мадяра», які атакували 90 окупантів, надає глядачам можливість побачити ефективність українських військових операцій.

Окрему увагу заслуговує розділ «Фотошопи», де публікуються сатиричні та іронічні зображення на актуальні політичні теми. Ці візуальні матеріали не лише розважають, а й служать засобом критичного осмислення подій, сприяючи формуванню громадської думки.

У розділі «Колонки» журналісти також регулярно застосовують зображення. Наприклад, Софія Рінгіс у публікації *«Якщо Крим «не бутерброд», то Навальний – не демократ»* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 18.11.21) використала порівняльну ілюстрацію. У тексті автор зазначає, що Олексію Навальному вручили премію за мужнє відстоювання демократичної позиції в день пам'яті Бориса Немцова. І порівнює позиції обох громадських діячів щодо українського питання та Криму. На зображенні портрети Немцова та Навального, а також їхні цитати про Крим. Картинка створена в жовто-блакитних кольорах. Навіть якщо читач не захоче читати об'ємний матеріал, то на ілюстрацію зверне увагу. Вирази на картинці дуже чітко змальовують позицію обох чоловіків. Тому користувачі зможуть вловити суть публікації та за бажанням переглянути весь матеріал.

Важливу роль відіграє якість і розмір фотографій. Оператори та журналісти «Цензор.НЕТ» створюють якісний візуальний контент. Такі зображення приваблюють читацьку аудиторію.

Щоб спростити процес читання для заголовків на веб-сторінці видання застосовують не надто довгі заголовки, які пишуться жирним шрифтом і великим кеглем. Наприклад, *«Зоря» програє свій третій матч поспіль у Лізі Європи»* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 27.04.25) – коротко та зрозуміло. Якщо у назву матеріалу необхідно винести довге висловлювання, то його розділяють на кілька частин, одну з яких переносять у лід чи основну частину тексту. Так відвідувачі краще сприймають інформацію. Наприклад, назва публікації з розділу «Інтерв'ю»: *«Політолог Аліна Мунджіу-Піппіді: Вам потрібно посадити деяких людей, щоб показати, що ніхто не вищий за закон»* (<https://censor.net/>. Дата доступу: 25.03.25). Журналіст подає лише частину цитати, яка спонукає аудиторію до подальшого прочитання матеріалу.

«Безумовно, вам потрібно посадити деяких людей до в'язниці, щоб показати, що ніхто не вищий за закон. Але беріть приклад з Естонії: краще зосередитися на тому, що допоможе запобігти корупції у майбутньому,

замість того, щоб бути одержимими переслідуванням», – повний текст висловлювання.

У деяких випадках журналісти створюють об’ємний, але інтригуючий заголовок. Як от «*Матір побитого у Парижі українця підозрюють у торгівлі людьми, а підліток «відомий поліції» – ЗМІ*» (<https://censor.net/>. Дата доступу: 16.12.24). З цитати, винесеної у назву публікації, читач не може до кінця зрозуміти основні факти. Щоб з’ясувати їх, мусить читати матеріал. Тобто, журналісти «Української правди» використовують візуальне наповнення сайту для зацікавлення читачів і утримання їхньої уваги.

Загалом, візуальний контент «Цензор.НЕТ» виконує важливу функцію — він не лише доповнює текстову інформацію, а й створює емоційний зв’язок з аудиторією, сприяє глибшому розумінню подій та формує цілісну картину реальності.

Висновки до розділу 3. Журналісти, редактори «Цензор.НЕТ» створюють грамотний тематичний та візуальний контент видання. Змістове наповнення медіа охоплює різні сфери життя. Тому читачі на одному ресурсі можуть переглянути новини на будь-яку тему: політика, економіка, суспільство, світ, зіркові особистості та інші. Мультимедійні елементи, вдало підібраний шрифт і кольори структурних деталей сайту втримують цікавість аудиторії та заохочують до перегляду нових відвідувачів сторінки.

ВИСНОВКИ

У результаті виконання кваліфікаційної роботи було реалізовано поставлену мету. Проаналізовано специфіку структури та контентного наповнення українського новинного суспільно-політичного інтернет-видання «Цензор.НЕТ» у контексті сучасного медійного простору. Проведене дослідження дало змогу зробити низку узагальнень та висновків:

Мережеві медіа, як новий тип масової комунікації, становлять собою гібридну форму ЗМІ, що поєднує текст, звук, відео, гіпертекст та інтерактивні елементи. Їх головними рисами є мультимедійність, інтерактивність, динамічність оновлення, глобальний доступ і мінімальні бар'єри для публікації інформації. Інтернет-видання стають ключовими джерелами інформації в умовах інформаційного суспільства. «Цензор.НЕТ» якраз є прикладом ресурсу, що ефективно використовує ці переваги – від гіпертекстових посилань і відеотрансляцій до форумів та соцмережевої інтеграції.

У процесі опрацювання першого підрозділу встановлено, що інтернет-медіа сформувалися як якісно новий вид масової комунікації, що поєднує характеристики традиційних медіа з можливостями новітніх цифрових технологій. Їх поява стала можливою завдяки глобальним процесам комп'ютеризації, розвитку телекомунікацій та зростанню обсягів інформації у суспільстві.

Інтернет-медіа мають унікальні характеристики, які відрізняють їх від традиційних медіа: гіпертекстовість, мультимедійність, інтерактивність, відсутність територіальних та часових обмежень, оперативність подачі інформації. У науковому обігу немає єдиного терміна для позначення онлайн-медіа. Вживаються поняття: *інтернет-медіа*, *мережеві медіа*, *онлайн-видання*, що свідчить про динамічне формування теоретичного апарату в цій сфері. Дослідники, зокрема В. Терещук, О. Коцарев, К. Вейлер, Р. Маурер, наголошують на плюралізмі думок, мультимедійності, демократизації подачі

інформації та розширенні каналів зворотного зв'язку з аудиторією. Відбувається перехід від пасивного споживання до активної участі користувача в створенні контенту.

Серед основних форм існування інтернет-видань виділяють: онлайн-версії друкованих медіа; сайти інформаційних агентств; власне інтернет-видання (незалежні цифрові медіа, створені винятково для онлайн-платформ). Класифікація інтернет-медіа може здійснюватися за формою власності (державні, незалежні, приватні), типом контенту (інформаційні, коментарійні, авторські, редакційні), тематикою (монотематичні / політематичні).

До основних переваг інтернет-журналістики належать: низька собівартість; легкість розповсюдження; постійне оновлення контенту; можливість інтерактивної взаємодії з читачами; глобальна доступність.

Водночас дослідники звертають увагу і на ризики мережевого середовища – зростання обсягів недостовірної інформації, наявність плагіату, прихованої реклами чи деструктивного контенту. Особливу роль відіграє гіпертекст, як ключовий структурний елемент інтернет-видань, що забезпечує зв'язок між новинами, архівами, джерелами. Його використання створює мережеву логіку споживання інформації, коли читач формує власний маршрут руху між матеріалами. Інтерактивність трансформує роль аудиторії, користувач не лише отримує інформацію, а й взаємодіє з нею, формує оцінку, поширює, коментує, бере участь у голосуваннях та форумах. Мультимедійність – поєднання текстів, аудіо, відео, інфографіки, підсилює емоційне та когнітивне сприйняття матеріалів. Це значно розширює можливості подачі складних тем (політика, війна, економіка тощо). Нарешті, інтернет-медіа відіграють важливу роль у формуванні національного інформаційного простору, зокрема через наявність багатомовних версій, присутність у соцмережах, архівування, зручність використання й доступність.

Інтернет-медіа це не просто технологічно модернізовані газети. Це нова форма масової комунікації, яка перебудовує способи виробництва, поширення

і споживання інформації, дозволяючи аудиторії активно брати участь у медіапроцесі, а медіа більш гнучко й оперативно реагувати на виклики часу.

У другому розділі кваліфікаційної роботи було здійснено глибокий аналіз архітекtonіки та оформлення головної сторінки одного з провідних українських суспільно-політичних мережових медіа – порталу «Цензор.НЕТ». Проведене дослідження дозволило зробити такі висновки.

Інтернет-видання «Цензор.НЕТ» має чітко впорядковану структуру, що відповідає сучасним вимогам ергономіки веб-дизайну: початкова сторінка логічно поділена на зони (новинна стрічка, аналітика, блоги, відео), рубрикація гнучка, контентний блок доповнений мультимедійними елементами.

Навігація сайту зручна та інтуїтивно зрозуміла: головне меню згруповане за тематичними розділами, реалізоване як у вигляді горизонтальної, так і вертикальної навігаційної панелі. Багато функцій виконують кнопки «бургер-меню», теги за темами, календар архіву, що дозволяє користувачу легко орієнтуватися у великому масиві інформації. Адаптивна верстка (використана у редизайні 2021 року) забезпечує комфортний перегляд матеріалів на різних пристроях – смартфонах, планшетах, ПК. Це підвищує охоплення аудиторії та відповідає тенденціям мобільного споживання новин.

Видання вирізняється багаторівневою структурою: 16 тематичних рубрик (Новини, Події, Відео, Блоги, Форум, Резонанс тощо), розділи для авторських колонок, спеціальних проектів і статистичних даних (зокрема – COVID-19), функціональні блоки у «підвалі» сайту з інформацією для читачів, журналістів і рекламодавців.

Композиція головної сторінки побудована за принципом «піраміди» – найважливіші новини та статті розташовуються зверху й у центральній зоні. Менш важливі – нижче або в бокових колонках. Такий підхід забезпечує чітку ієрархію контенту та ефективне управління увагою читача. Гіперпосилання відіграють провідну роль у структурі матеріалів. Кожен заголовок є активним лінком, що веде до повного тексту. У середині публікацій також активно

використовуються внутрішні гіперпосилання на архівні тексти, першоджерела, тематичні теги, що утворює динамічну мережу взаємопов'язаних повідомлень.

Візуальні елементи структури сайту працюють на посилення довіри: аватарки блогерів, підписані фотографії, відео з YouTube-каналу «Цензор.НЕТ», інфографіка. Все це сприяє емоційній залученості читача й полегшує сприйняття навіть складного політичного чи економічного матеріалу. Видання чітко демонструє інтеграцію з соціальними платформами (Facebook, Instagram, Telegram, YouTube), а також відкритість до зворотного зв'язку з аудиторією через рубрики «Форум», «Блоги», «Напишіть нам», «Як писати для Цензор.НЕТ».

Мова сайту – українська та англійська, що свідчить про орієнтацію не лише на внутрішню, а й на міжнародну читачку аудиторію. Комунікаційна логіка побудови сторінки ґрунтується на ідеї комплексного представлення новинної інформації: факти – аналітика – особисті думки – відео – інтерактив – зворотній зв'язок. Такий принцип структурування дозволяє охопити широке коло споживачів із різними інформаційними запитами.

Структура інтернет-видання «Цензор.НЕТ» відповідає ознакам професійного мережевого медіа: чітка рубрикація, гнучка навігація, мультимедійність, інтерактивність, високий рівень візуалізації, швидке оновлення та індивідуалізація контенту. Це робить видання ефективним майданчиком для суспільно-політичної комунікації в умовах сучасного українського інформаційного простору.

Загалом, інтернет-видання «Цензор.НЕТ» є яскравим прикладом сучасного українського мережевого ЗМІ, яке відповідає всім критеріям якісного інформаційного ресурсу: структурна логіка, тематична глибина, оперативність подачі, мультимедійне оформлення та відкритість до взаємодії з аудиторією. Це видання не лише транслює інформацію, а й формує суспільну думку, долучаючи читачів до активного діалогу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонюк А. С., Пасічник Р.Е. Характеристики якісного веб-сайту. Сучасні комп'ютерні інформаційні технології : матеріали V Всеукраїнської школи-семінару молодих вчених і студентів. Тернопіль, 2015. С. 81–82.
2. Вейлер К., Мауер Р. Мережеві ЗМІ – інша журналістика?/пер. з англ. А. Кобякова. Зальцбург, 2002. 15 с.
3. Гол Дж. Онлайнова журналістика/ пер. з англ. К. Булкін. Київ : К.І.С., 2015. 344 с.
4. Гандзюк В.О. Використання можливостей мережі Інтернет в системі професійної підготовки журналістів. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні технології навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. Зб. наук. пр. – Вип. 30 / Редкол.: І.А. Зязюн (голова) та ін. Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2012. С. 322-325.
5. Дмитрів Л. Якість текстового контенту сайту з погляду редактора. *Вісн. Книжк. Палати*. 2014. № 9. С. 10–12.
6. Захарченко А. Інтернет-медіа: інтерактивний навчальний посібник для курсу «Підтримка сайту» для студентів відділення «Видавнича справа та редагування». Тернопіль: «Крок». 2024. 198 с.
7. Захарченко А. П. Загальні принципи аналізу інформаційних потоків у Інтернеті. Київ: КНУ, 2020, С. 80-85.
8. Захарченко А. П. Розрахунок інтерактивного потенціалу інтернет-публікацій. *Studia metodologica*. 2019. Вип. 29. С. 180–186.
9. Іванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики: навчальний посібник / за наук. редакцією В. В. Різуна. Київ: Центр Вільної Преси, 2010. 258 с.
10. Кашуба Г. Українські Інтернет-видання: комунікативно-лінгвістичні та правові аспекти. *Вісник Львів. ун-ту. Серія журналістики*. 2024. Вип. 25. С. 474-480.

11. Кіхтан В. В. *Інформаційні технології в журналістиці*. Київ: Грамота, 2014. 160 с.
12. Колісник О. М. Структура інтернет-газет: квінтесентні особливості. Держава та регіони. Серія Соціальні комунікації. Запоріжжя, 2021. № 1, С. 63–66.
13. Конюхова Л. Особливості структури новин інтернет-видань. Інформація, комунікація, суспільство 2014 : матеріали 3-ої Міжнародної наукової конференції ІКС-2014, 21–24 травня 2014 р., Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2014. С. 130–131.
14. Костюк В. В. Побудова журналістського твору в друкованому та інтернет-ЗМІ: теоретичний аспект. *Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації*. 2022. № 4. С. 81-84.
15. Коцарев О. О. Інтернет-сайти : функціонально-змістова типологія. URL: <https://surl.li/wtmvlz> (дата звернення: 04.05.2025).
16. Крейг Р. Інтернет-журналістика : робота журналіста і редактора у нових ЗМІ / перекл. з англ. А. Іщенка. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007. 324 с.
17. Кулаковська Х. Візуальний контент інтернет-ЗМІ: термінологічні засади дослідження. *Вісник Книжкової палати*. Київ, 2019. № 6. С. 1–3.
18. Лешко У. О. Типологія жанрів інтернет-журналістики: теоретичні аспекти. *Вісник Львівського університету. Серія «Журналістика»*. Випуск 44. 2018. С. 246-253.
19. Лешко У.О. Мультимедійність як форма регіональної онлайн-журналістики (на прикладі вінницьких ЗМІ). *Сучасний мас-медійний простір: реалії та перспективи розвитку*. Вінниця. 2018. С. 117-121.
20. Лещик Н. В. Дослідження українського інформаційного медійного контенту: психолого-соціальний вимір. *ScienceRise*. 2016. № 1(1). С. 42-51. URL: <https://surl.li/aixaax> (дата звернення: 03.05.2025).

21. Мацишина І. Структура мультимедійного сторінелінгу (на прикладі лонгріду). *Кросмедіа: контент, технології, перспективи: колективна монографія* / за заг.ред.н.із соц.ком. В. Е. Шевченко. Київ: Кафедра мультимедійних технологій і медіа дизайну Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2017. 234 с.

22. Назаренко К. О. Алгоритми редагування користувацького контенту в інтернет-медіа. *Держава та регіони. Серія : Соціальні комунікації*. 2018. №2. С. 75 - 80.

23. Підмогильна Н. В., Юрченко П. І. Архітектонічні особливості персональних сайтів. *Вісник Дніпр. у-ту. Серія «Соціальні комунікації»*, 2014. Вип. 14. С. 85–91.

24. Полумисна О. О. *Електронна журналістика : навчально-методичний посібник для студентів за спеціальністю «Журналістика»*. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2022. 66 с.

25. Потятиник Б. В. *Інтернет-журналістика : навч. посіб.* Львів : ПАІС, 2010. 246 с.

26. Рябічев В. Л. Мультимедіа в Інтернет-журналістиці. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2020. Т. 40. С. 67–70.

27. Савончик В. Особливості структури журналістського сайту: на прикладі порталу risu.org.ua. *Вісник Національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія Соціальні комунікації*. 2022. Вип. 4. С. 73 –78.

28. Самуляк О. Переваги та недоліки мережевих ЗМІ. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Сер. : Культурологія*. 2020. Вип. 6. С. 153-156

29. *Сучасні технології електронних мультимедійних видань : монографія* / під ред. О.І. Пушкаря. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2021. 296 с.

30. Терещук В. І. Інтернет як інформаційний чинник гуманітарної безпеки українського суспільства. *Актуальні проблеми міжнародних відносин:*

Збірник наукових праць. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут міжнародних відносин. 2002. Випуск 37. С. 75-78.

31. Тонкіх І. *Інтернет-журналістика. Жанри в інтернеті: навчальний посібник*. Запоріжжя : ЗНТУ, 2017. 130 с.

32. Тонкіх І.Ю. Критерії якості контенту Інтернет-медіа. *Обрії друкарства*. 2018. Випуск 1(6), С. 209-217.

33. Федорчук А. Особливості створення інформаційних ресурсів на основі традиційних та електронних ЗМІ. *Бібліотеч. вісн.* 2019. № 4. С. 21–25.

34. Федорчук Л. П. Функції інтернет-ЗМІ. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2020. Том 41. С. 95–98.

35. Хворостина О. В. Трансмедіація контенту українських новинних ресурсів. *Humanities and Social Sciences*. 2016. № IV (13). С. 50–53. URL: <https://surl.li/zcogtx> (дата звернення: 10.04.2025)

36. Чабаненко М. *Мультимедійність в інтернет-журналістиці: навчально-методичний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Журналістика»*. Запоріжжя: Просвіта, 2018. 80 с.

37. Чабаненко М.В. *Інтернет-ЗМІ як складова частина системи засобів масової інформації України* : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2011. 183 с.

38. Чередник Л.А. Інтернет-ЗМІ як засіб масової комунікації. *Документно-інформаційні комунікації в умовах глобалізації: стан, проблеми та перспективи* : матеріали IV Всеукраїн. наук.-практ. конф. Полтава, 2019. С. 222-230.

39. Шевченко В. Е. *Мультимедійний контент: навч. посіб.* Київ: ВПЦ «Київський університет», 2017. 239 с.

40. Шевченко В. Е. Способи візуалізації журналістської інформації. *Соціальні комунікації в інтеркультурному просторі: міжконтинентальний діалог інтелектуалів* : матер. міжнарод. наук.-практ. конф., 13 листоп. 2014. Київ: Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2014. С. 114-123.